
Den skjulte Aand

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Den skjulte Aand", i: *Mindeudgave Digte*, side: 278, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Den skjulte Aand

Vi tror i Dag paa Danmarks skjulte Aand.
Alt det, der viser sig for vore Blikke
af Eftergivenhed, det tror vi ikke,
men paa den Trods, der smiler under Baand.
Vi tror i Dag paa Danmarks skjulte Aand.

Regering, Rigsdag, Domstol, Politi,
alt det, der just i Mørket skulde lyse,
men strax lod i et Musehul sig kyse
og staar de fremmede mod Landsmænd bi,
er ikke Danmarks Aand til Stede i.

Han snorker i sit Kronborgs Lejested,
tror En. En anden ved med Spot i Munden,
at dengang Stauning solgte Undergrunden,
gled Holger Danske tyst i Købet med:
vort Folk begærer nu kun Slavefred.

Men Holgers Venner ved, det er Bedrag.
Vi lytter og vi spejder ind i Taagen:
jo sandelig, nu er den gamle vaagen
og færdes blandt os skjult. Ved Nat og Dag
vi sporer hist og her hans Haandelag.

Der er et Danmark, der skal gaa i Grav.
Det Danmark, der for Livet blot at bjærge,
gav hovedkulds sig hen i fremmed Værge
og lader haant om Tro og Æres Krav,
Gud være priset: det skal gaa i Grav.

Thi saa er Loven: naa til Maalet hen
skal den, der løfter Blikket mod det fjerne
og sætter Kursen efter Himlens Stjerne.
I Sumpen, kun i Sumpen ender den,
der løber efter Mosens Lygtemænd.

Det Folk, der nu som gennem tusind Aar
har Mod at sætte Livet ind for Livet
og for sin Kærlighed sig selv har givet,
det Danmark ved vi Gudskelov bestaar,
saalænge Stjerner over Himlen gaar.